„Issa auustada ja tännada, et Temma „mind aitnud ja weel aitab ausaste ja roe„moga kõlblikko tööd teggema!“

Nenda õppetas Hans sann: ga, ja nenda teggi temma ka isse. Se olli se keige parrasem õppetus. Hans olli kange tömees ja igga tallorahwa tö peäle wägga ossaw. Temma teggi ka seppist parreminne kui üksi teine timberkaudo. Temma joud kül ei annud ommale seppa padda ja keik seppa paia riisto murretseda, agga tedda palluti külladesse selle töle. Enne kui lapsed kölbasid moisa töle sata, ei olnud temmal paljo aega wäljast tööd otsida, sest kolm päwa piddi moisas käima, ja omma maad wötsid ka heaste aega ärra, et pöllo harrimisse, heina ja leikusse aial muud tööd mitmes näddalas ei sanud kätte wötta; sest Ewa piddi maia ja laste järrele watama, agga tüddruko ei joudnud piddada. Kes siis pool wäggise tedda püüdsid ennesele rutto töle, need piddid isse rauda, ja süssi, ja riisto murretsema, ja omma lomaga temma päwad moisa teggema, sest Hans ei usknud omma hobbose mitte woera orja kätte; temma teädis, et nisuggused ei kanna öiget hoolt eest; agga temma tö waewa maksid rahwas temmale peälegi pole kilmitto rukkit ehk kuus leisikit heino päwa peäle. Sedda kaupa teggid rahwas hea meelega, sest et Hanso tö olli wägga aus ja sellepärrast hopis halwem kui teiste seppade tö; olli ka sel aial willi halwa hinna al, ja teistel Tamma walla perremeestel ollid head ja sured wilja- ja heinamaad, et nemmad, kes rikkusses läksid uhkeks, (ja, kuida ikka taotab olla, ka laisaks) et nemmad sedda ei pannud suurt tähhele, mis Killarile maksid, kes seddawisi näddala aegus tenis wakka rukkit ja üht-lasi teggi kahhe näddala päwad moisa. Sai temma seppa tö ka pea moisa wan-